

Pesta 14/26 noemvre.

Va esi dominee'a. | Redact. : strad'a arborelui verde nr. 40.

Nr. 46.

Anulu VII, — 1871.

Pretiuulu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

Iuliu Michelet.

Suntemu detori a stimá si a aduce tributu nostru de multiamire toturoru acelorú fi ai natiunei nóstre, cari sunt meritati si lucra in interesulu ei; la lucrarea acést'a inse sunt detori ca nascuti romani. Altufelu trebue sê apretiuimu pe acei individi, cari nu se tienu de natiunea romana, cari se tienu de alta natiune, — acestia nu sunt detori sê-si sacrifice capacitatea si penele lorú pentru interesele nóstre natiunale, acestia déca lucra in interesulu nostru, lucra petrunsi numai de adevverulu si santieni'a causei nóstre, lucra fára de a fi detori, lucra din indemnulu lorú propriu. E bine, facia de asemeni barbati meritati pentru natiunea nóstra, ce stima, ce tributu de multiamire li detorimu? — mare, fórté mare. Unu

asemene barbatu filo-romanu e dlu Iuliu Michelet. In numerii din anii trecuti ai foii nóstre, si in alte diurnale romanesci, mai alesu de dincolo de Carpati, amu potutu cetí desu numele lui, amu potutu cetí desu citate din opurile si articlii lui scrise despre noi, si in causele nóstre natiunale, facéndu ne cunoscuti inaintea lumei civilisate si aperandu-ne in strainetate in contra reu voitorilor nostri. Ér cari amu avutu in mana opurile sale, si le-amu cetitu, ne-amu potutu convinge, cá dinsulu, de si e de alta natiunalitate, e mai bunu romanu decâtú multi romani.

Iuliu Michelet.

stima facia cu elu, voimu acum a lu-face cunoscutu stim. nostri cetitori.

Ca unu semnu pré ne'nsemnatu de

Portretulu din fruntea nrlui acesta reprezintă pe dlu Iuliu Michelet.

Dlu Iuliu Michelet fu nascutu in Paris in 1798. Pentru studiulu seu, inca in etate de 23 de ani fu numitu de profesoru mai antâiu la Collège Rolin, dupa aceea la preparandia. Ajungendu Guizot la portfoliu de ministru, "u alesu, in loculu acestuia, pentru catedr'a de profesoru in Sorbone. Cu optu ani mai târziu deveni profesoru la academi'a de sciintie morale si politice in France.

Propunerile si scrierile sale din epoc'a acést'a sunt caracteristice prin lupt'a sa in contra iesutiloru, in urmare careia fu suspendatu de la catedr'a sa in an. 1851. Urmã infintiarãa noului imperialismu, si dimpreuna cu elu a noului juramentu pentru oficiali. Michelet a respinsu conditiunile servile ce erau legate de acestu juramentu, si prin acést'a s'a lipsitu si de ultimulu postu dupa care tragea plata. Onóre acelui barbatu, care pentru convingerea sa scie suferi!

Inse elu totu-si nu a remasu neactivu, din contra, elu si-a duplicatu activitatea. Elu a scrisu. Ddiu i-a ajutat. Scrierile sale aveau trecerea cea mai buna, asigurandu-i o viétia independinta.

Cine nu cunósce celu pucinu numai unu opu alu acestui omu cu renume european? Istori'a lui si alte opuri politice si reformatórie au petrunsu in tóte partile. Amu numitu opurile sale reformatórie, pentru câ tóte tientescu la nobilitarea omenimei, la ajungerea dreptãtii la domnire, tientescu la respandirea civilizatiunii. Si precum sunt opurile sale, asié e si elu insu-si, séu mai bine dîsu, aceea ce scrie, e presiunea fidela a sufletului si-a naturei sale.

Michelet e interpretorulu libertãtii, egalitãtii, a progresului, — e interpretorulu omenimei.

Elu si-iubesce patri'a, dar iubesce si geniulu întregu alu omenimei.

Elu nu-e omulu fapteloru: inclinatiunea si natur'a lui blanda l'a retienutu de la campulu sgomotosu. Elu e numai scriitoriu si profesoru, dar si ca acel'a, si ca acést'a, e intr'o forma eminente, stralucitu.

Sê trecemu si la persón'a lui privata!

S'ar insielá acel'a, care ar crede, câ acestu democrat liberalu, acestu moralistu vigorosu, ar fi atare omu pedantu: elu se imbraca totu-de-una in modulu celu mai elegantu, e curtenitoriulu celu mai finu, incãtu lu-poti numi omu de salonu. In tineretie, de si erá de statura mica, trebue câ a fostu frumosu. De sub

fruntea lui nalta, care e acoperita acum de unu peru frumosu caruntu, stralucescu doi ochi plini de focu si atragatori, cari sunt in stare, prin cuvintele sale oratorice, pline de idei marretie, sê te aprinda, sê te insufletiesca la ori-ce faptu.

Mai vin' odata . . .

De candu perdutu-te-am, angeru amatu,
Nóptea mi-pare mai inegrta,
Diu'a in cétia inveluita,
Si firmamentu 'n doiu imbracatu.

Intunecatu e maretulu sóre,
Lun'a-e doiósa si mai tacuta,
Versandu la lacremi in calea-i muta;
Stelele-su triste si gelitórie.

De atunci, o scumpe, trista, suspinu,
Flórea junetie-mi se vescuiesce,
Bram'a dorerei, cruðu o lovesce
Si greu me cërca amarulu chinu!

Stoluti'a scumpa a vietii mele!
De candu in lume m'ai delasatu,
La tine sbóra neincetatu,
Tristulu meu sufletu incinsu in gele.

Mai vin' odata, angeru de doru . . .
Si me dũ draga, la cele plaiuri,
Unde incéta suspine, vaiuri;
Si n'are fine sacrulu amoru! . . .

Aureli'a.

Cramatic'a.

— Comedía francesa in unu actu. —

De Eugeniu Labiche si Alfonsu Jolly.

(Fine.)

Poitrinas

Eu le voiu depune in museulu din Etampes, cu inscriptiunea: Caboussatus donavit. (Se duce a luá obiectele de pe almariu.)

Caboussat.

Esti fórte bunu fatia cu mine.

Poitrinas, intrandu in chili'a sa.

Me ducu sê-mi ieu straiti'a. (Ese in drépt'a.)

SCEN'A XVIII.

Caboussat, Blanca, apoi Machut si Ioanu.
(Blanca siede la mésa punendu-si manile la ochi.)

Caboussat.

Éta, ispraviramu si afacerea acést'a!...
Esti multiamita?... Ce felu? tu plangi?!...
Ce ti-e?

Blanca, se scóla si trece pe dinaintea tata-seu.

Cum sê nu? Dta calumniezi pe Edmundu!
Elu nu e scurtu la vedere; elu e naltu, dis-
tinsu, spiritualu...

Caboussat.

Asié dara lu-cunosci!

Blanca.

Asta véra amu jocatu la olalta.

Caboussat.

Ce draci!... Si nu ti-i uritu acestu june?

Blanca, aplecandu-si capulu.

Nu pré.

Caboussat, a parte.

Ea lu-iubesce... Serman'a mitutica!...

Cum am facutu sê planga...

Machut, intrandu cu unu buchetu in mana.

Dta esti numitu.... Chatfinet a avutu nu-
mai unu votu... alu seu... (*Caboussat* tace.)
Mi-se pare, câ nu-ti pré place.

Caboussat, preocupatu.

Da, da, tare bine.

Machut.

Multiamu lui Ddieu! (*Strigandu.*) Ioanu!
... I-am spusu sê prepareze dóue vase de vinu.

Caboussat.

Pentru ce aceste?

Machut.

Pentru a udá gâtulu clasei agricole...
Asta-i datina! (*Strigandu.*) Ioanu! Ioanu! Ada
vinulu!

Ioanu, intrandu cu dóue vase de vinu.

Poftimu, ací-su! (*Incetu* catra *Machut.*)
Am umplutu o butelia de vinu de Bordeaux
pentru cei de casa.

Machut, luandu de la elu unu vasu.

Haidamu! (*Ese* cu *Ioanu.*)

Caboussat, a parte.

Mitutic'a mea Blanca... Ací nu mai poti
siovaí. (*Siede* la mésa si ia pén'a.)

Blanca, a parte, suprinsa.

Cum?... Elu serie!... Singuru, singurelu!
(*S'apropía* incetu de tata-seu, asié câtu sê póta
cetí de la spate.)

Caboussat, scriindu.

„Arpajonesiloru, eu mi-dau dimisí'a...”

Blanca.

Pentru Ddieu! (*Ie* hartía si o sfirtica.)

Caboussat.

Ce faci?

Blanca incetu.

Nu se scríe dimisia, ci dimisiune.

Caboussat, scolandu-se.

Adeca dimisiune, si nu dimisie... (*A par-
te.*) Fara de fic'a mea nu-mi potu dá nici chiar
dimisi'a... vrui sê dîcu dimisiunea. (*Se aude
vócea* lui *Poitrinás* între culisse.)

Caboussat.

Elu-i!

Blanca.

Eu me retragu.

Caboussat

Nu, remani!

SCEN'A XIX.

Totu aceia, Poitrinás.

Poitrinás, cu straiti'a si obiectele sale.

Iubite colege, înainte de a-mi luá remasu
bunu...

Caboussat, luandu-i straiti'a.

Amice, femeile a dese-ori sunt schimbatió-
se... Am vorbitu multu cu fic'a mea... am
cumpenitu bine tóte pentru si contra... si am
satisfactiunea d'a-ti anunciá, câ ea consimte a
se maritá dupa fiulu dtale Edmundu. (*Poitrinás*
lasa sê cadia tóte din manile sale.)

Poitrinás, catra *Blanca.*

Ah, domnisióra! Eu sum fórte fericitu!
Voiu inchiriá numai decâtu cas'a cea mica din
Etampes.

Blanca.

Care casa?

Caboussat, tristu.

Aceea in care vei locuí cu barbatulu teu.

Blanca, a parte.

Ah, sermanulu meu parinte, si discursu-
rile sale! (*Cu vóce* innalta catra *Poitrinás.*)
Domnule *Poitrinás*, este o conditiune despre
care parintele meu a uitatu sê-ti vorbésca.

Poitrinás.

Ce, domnisióra?

Blanca.

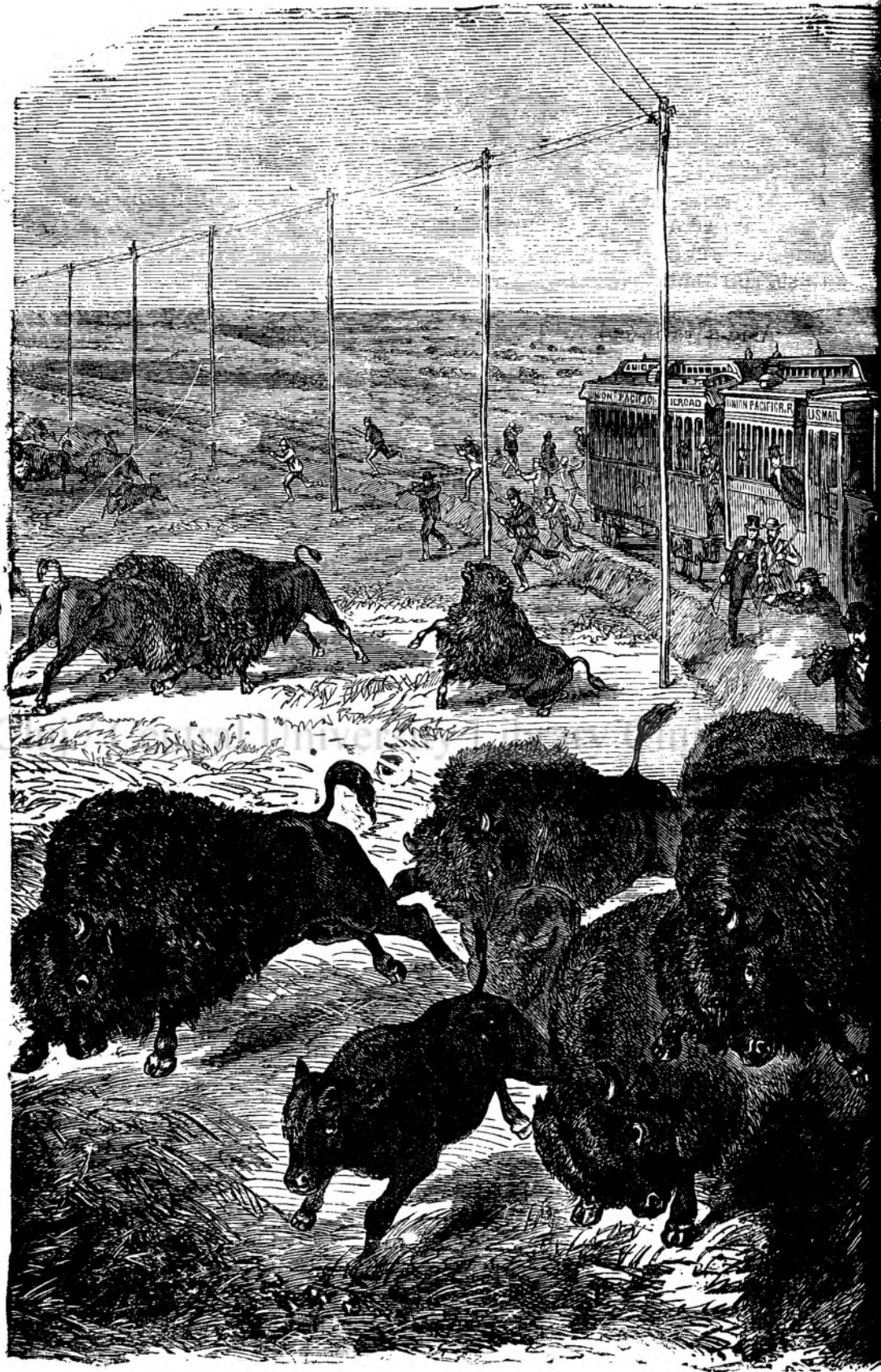
Cu nici unu pretiu si sub nici unu pre-
tecstu eu nu voiu consimtí a parasí Arpa-
jonulu.

Caboussat, incetu, stringandu man'a ficei sale.

Ah, scumpa mitutica!

Poitrinás.

Intielegu... Acest'a e unu orasiu fórte
avutu din punctu de vedere archeologicu...
Acést'a nu va fi o pedeca... eu nu voiu poftí
mai multu, decâtu sê viniti a siedé câte dóue
luni pe anu in Etampes.

BCU

Cluj

Bog

lbatici.

Blanca, uitandu-se la tata-seu.

Dóue luni...

Caboussat, incetu catra fiic'a sa.

Primesce, me voiu ingrigí de mine. (A parte.) Voiu scí ce sê facu, mi-oiu taiá degelulu... (Cu voce innalta.) E bine!

Poitrinás, catra Blanca.

Câtu de buna esti dta; ai avutu delicate-ti'a a trece cu vederea defectulu lui Edmundu.

Blanca.

Dar ce defectu?

Poitrinás, catra Caboussat.

Ce felu! dta nu i-ai spusu?

Caboussat.

Nu!... Mi-a lipsitu curagiulu... Spune-i-lu dta! (A parte.) Asié apoi lu-voiu scí si eu!

Poitrinás, catra Blanca.

Fiulu meu e unu june bunu, simtîtoriu, solidu, nici odata nu bé rumu, decâtu numai cu thea...

Caboussat.

Gratia Domnului!

Poitrinás.

Inse elu nu scie sê acórde participiele.

Caboussat.

Atât'a totu! Apoi nu suntemu participie... ca sê ne acordâmu.

Blanca.

E bine, dinsulu n'are trebuintia, decâtu numai de câte-va lectiuni... parintele meu cunosce pe cine-va, care lu-va invetiá.

Caboussat, a parte.

Unu invetiace lu nou... Ea va fi gramatic'a familiei.

(Cortin'a cade.)

Trad. de

Iosifu Vulcanu.

Despre pane.

Sustienerea vietii omului ca atare, e subconditiunata inmediatu de la mancare si beutura. Pana candu organismulu corpului omenescu e capace a consumá mancarea si beutur'a, pana atunci vietii omului e asigurata. Era déca organismulu acest'a devine neaptu spre consumare, si sufere o stricatiune nereparabila, atunci cós'a netempita a mortii destruitorie intra in posesiunea dominiului seu, si corpulu omului, acestu cap d'opera a Creatoriului, se decompune in elemintele sale originale.

Timpulu inaintandu, dupa esperiintiele

castigate, necesaruinte, dar si prin luesu, s'a introdusu feliurite mancâri si beuturi, cari-de-cari mai aromatisate, piparate; cari-de-cari mai spirituóse, mai cu séma prin vegetale esotice, cari mai multu a servitu parcei Atropos spre scurtarea vietii omenesci, decâtu Clothei spre lungirea aceleia; dar usulu indelungatu ni le a prefacutu in a dóua natura. Si minunatu lucru! cu câtu e cutare stomacu mai debilu, cu atâtu poftesce mai tare mancâriile cele mai piparate, beuturile cele mai spirituóse.

Viéti'a lunga, ca a unui Metusalemu, din evulu antediluvianu — peste 900 ani, — acum nu se mai amintesece. Ómenii cari ajungu astadi etatea de 100 ani, se numera intre raritati. Dupa epoc'a lui Noe, audîmu pe regele Davidu plangându-se: „Anii nostri s'au imputienatu, s'au imputienatu dílele aniloru nostri sieptedieci; acum avemu numai: dorere si oste-néla.“

Nu mi-e voi'a a face revist'a feliuriteloru bucate introduse in bucatariile nóstre de astadi. Stimatele cetitorie le voru scí din pracsá; dar le voru fi studiandu si din carte de bucatarie. Atât'a voiescu se spunu: cumcâ cea mai buna mancare e panea, si cea mai buna beutura e ap'a. Nu pentru câ aceste ar fi pure naturale, câ-ci ap'a ca atare stâ din 88-9 parti osigeniu, si din 11-1 parti indrogeniu, si de multe-ori topindu in sine alte materie, capeta feliurite gusturi, precum: amaru, acru, seratu, varosu etc.; éra panea ca atare, e chiar artificiósá, pregatita dupa legile chemice.

Inse cu câtu cutare nutrimentu e mai aprópe de legile naturei, cu câtu corespunde mai bine climei in care vietuimu, cu atâtu e mai sanetosu corpulu, carele se nutresce cu elu. Éra panea si ap'a sunt atari. Intielegu câ panea trebuie sê fie bine fermentata si bine cópta, éra ap'a sê fie dupa latini: aqua pro ore, sit sine odore, sit sine colore, sit sine sapore. Adeca ap'a trebuie sê fie fara odóre, fara colóre si fara gustu.

In evulu primitivu, pentru aceea traira asié multu ómenii, pentru câ modrulu vietii lor a fostu mai simplu. Pe timpulu lui Davidu se vede, a se fi sporitu bucatele mai artificióse si aromatice, câ-ci pentru care alt'a cauza a recomendatu Davidu deosebitu panea, dícandu: „paneá intaresce anim'a omului.“ Éra mantuatoriulu Christosu nu ne invétia a cere alt'a, decâtu: „paneá nóstra, cea de tóte dílele.“ Nu numai, ci si intru aducere aminte de sacrificarea sa pe cruce, pentru noi, ni-a lasatu a ne cuminecá neincetaru cu pane.

Dupa acésta introducere, credu că voiui procurá stimatiloru lectori, o lectiune nu de totu neinteresanta, enumerandu acele vegetale, din cari in diferite parti a le pamentului, se pregatesce pana. Voiui incepe cu acele producte, cari ni dau nóue aici pana in Europ'a, in patri'a nóstra, dar voiui enumerá si acele donuri a le binefacatóriei nature, cari dau pana afara de barierele Europei, acolo, unde parte de gherulu pré mare, parte de ferbintiél'a nesuportabile, grâulu d. e. nu póte cresce.

Zon'a stemperata, de care se tiene Europ'a, are in abundantia:

a) *Grâu*. Acésta érba spicósa, intr'adeveru e man'a ceréscá pentru Europ'a, mai cu séma pentru partile miédiadînali, in cari se produce in atât'a abundantia, încâtu prevede si tienuturile cele mai sterile miédianoptiali, ba si alte parti ale pamentului. Pana din farin'a grâului curatu e cea mai buna, cea mai nutritória si mai sanetósa. Cu grâulu comparéza si *alaculu*, care nu se desbraca de plév'a s'a, care inse dá farina fórte fina si pane gustuósa.

b) *Secar'a*. Asemene productu europénu, care pentru partile mai de catra miédianópte, e bucata ponderósa, de óre-ce suferé mai lesne frigulu, si se indestulesce cu pamentu mai mârsiavu. Pana de secara e mai bruna de câtu cea de grâu, stâ inse mai multu timpu móle.

c) *Orzulu* si *Ovesulu*. Seracimea din partile muntóse miédianoptiali, pregatesce pane din farin'a acestoru bucate, dar e séca si nu pré buna. Farin'a de orzu numai mestecata cu cea de grâu, dá pane gustuósa.

Aceste producte europene inse s'au latítu fórte tare si in alte parti ale lumii, anume in Indi'a si Americ'a, in tienuturile mai stemperate. Asié si Afric'a in partile mai stemperate, a avutu si are aceste producte ca si Europ'a.

Dar sê trecemu la Indi'a resaríténa in partile mai calduróse. Acolo

1) *Orezulu* ocupa locul grâului nostru. Orezulu e vegetala de morascina, cu spicu crenuros, si i place sê nóte in apa, pana la inflorire; de aceea in pamentu uscatu, séu unde nu se póte udá cu maestría, nici nu se póte produce. Dupa secerisiu, grauntiele orezului se curatíescu de cógia prin mori anumite. Pentru Indieni orezulu e cea bucata, prin care dînsii potu supliní pana. Se mai produce in Egiptu, in Americ'a si in Europ'a in Itali'a.

2) *Sago*. Acest'a e unu arbore de famili'a finciiloru apartienetoriu. Acestu arbore miraculosu cresce de 30 de talpi innaltu, de mai multe talpi de grosu. si frundiele lui cu cód'a

cea spinósa, ajungu lungimea de 20 talpi. Elu are o cógia lemnósa de a supra, ér celalaltu mediu alu trunchiului e móle si albu. Din acestu mediu de sago, pregatescu indienii cea mai buna farina de pane, si arborele acest'a pentru dînsii e unu donu neestimabilu a provedintiei. Unu arbore dá mai multe centenarie de farina. La noi vine grauntiosu sago, câ-ci ca farina nu se póte esportá, fara lu-trecu prin site de a supra unoru vase, puse pe focu, asié apoi se intaresce in forma de grauntie, si acest'a e sago aci la noi, carele se folosesce in aluate fine

Sê caletorimu in Americ'a, in acea parte a lunei, unde fierbintiél'a Africeii nu se afla, câ-ci parte angustimea teritoriale, parte inaltítea muntiloru — mai vêrtosu in Brasili'a, si muntii Cordileri, stempera clim'a fórte. Americ'a e patri'a:

a) a *Cucurudiului*. Acést'a planta a esistatu in Americ'a nainte de descoperirea ei facuta prin Columbu, éra in Europ'a s'a adusu prin spanioli. In tienuturile mai calduróse cresce de 18 talpi innaltu, si are frundie ca tresti'a, éra catra miédia-nópte e mai micu. Din farin'a lui facu Americanii pane galbena, si mai cu séma azime séu turte, pogaci, in Itali'a polent'a, la noi malaiulu.

b) a *Cartofloru*. Mai cu séma Chili in Americ'a sudica e adeverata patri'a loru. Cartofii, de famili'a solanaceelor, au mediu farinosu, si in lips'a paniei, o suplínescu deplinu; éra mestecati cu farina, dau pane gustuósa si se tiene móle indelungatu timpu. Cartofii pusi totu numai prin perii lor, degeneréza, si atunci sunt periculosi sanetâtii, pentru aceea se recomanda nobilísarea loru prin sementia propria. In Europ'a s'au adusu cartofii prin anglesulu Franciscu Drache, la an. 1586, si de si cu greu, dar totu-si prin anii de fómete, s'au latítu cultivarea preste intréga Europ'a, încâtu asta-di poporatiunea mai seraca, nici nu póte esistá fara ei.

Sê ne întórcemu éra-si indereptu in lumea vechia, se vedemu seracii din Egiptu, din ce planta mai sciu face pane. Pe langa lacuri, si pe langa tiermurii Nilului cresce ciparosulu „Papiru“, o planta de famili'a trestiei, de 8 talpi de nalta. Din frundiele cepei papirului, s'a pregatitu de demultu hartí'a. Din cógi'a lui facu si asta di egiptenii vestminte, funie, ventrile si festile de lampe; éra din mediulu lui celu nutritoriu pane. Se mai afla pe langa Jordanu si Anapus in Sicilia.

G. Traila.

S A L O N I

Conversare cu cetitóriile.

— Pest'a, 23 noevre. —

(Era si era. — intipuire, — o mica confusiune, — cum e geniulu femeiescu, — adoratiunea frumosului, — o girlanda pompósa, — capriciele femeiesci si barbatesci, — unu suspinu, — de la mórte la viétia, — unu idealu realizatu, — si mai unele — altele.)

Era si era cu pace — sê conversâmu cu amabilele cetitórie — intipuite, adeca, me rogu de iertare, nu amabilele cetitórie sunt intipuite séu intipuitórie, ci pe cum se vede, eu trebuie sê fiu era-si „intipuito-riu“, pentru ca sê-mi potu intipui pe amabilele cetitórie intipuite; si pe semne, intipuirea mea e atâtu de mare (fie cu modestia dîsu), câ indata la inceputu amu devenitu in confusiune, ca si candu asi vedé inaintea mea o amabila cetitória — *in realitate*... of, dar indata ce am pronunsiatu cuventulu *realitate*, numai decâtu — la momentu, mi-au sboratu tóte fantasiele, tóte ilusiunile frumóse... dar firesce, asié trebuie s'o patiesca toti acei ce sunt condamnatu ca mine, sê guste realitatea fericirei pamentesci — numai in fantasia, numai prin intipuire, care e trecatória — precum se dice de comunu — dar pentru mine celu pucinu e pré durabila, de si cam schimbatiósa la totu momentulu, precum sunt tóte fiintiele cele de geniulu femeiescu...

Pardon, — m'am esprimatú pré nejustu, si póte câ mi-arú imputá cine-va vre-o malitia, pe candu cu sufletu curatu marturisescu, câ eu sum unu adoratoriu extraordinariu a totu ce e „frumosu“ — prin urmare — — — credu câ m'ati intielesu, *frumóse* si amabile cetitórie (nota bene, intipuinđu-ni si presupunendu câ intre amabilele cetitórie nu va fi si vre-o fiintia din secsulu — contrariu), asié dara, luându in consideratiune si avendu in vedere, câ eu sum mare adoratoriu alu *frumosului*, prin urmare fiindu eu neamiculu a totu ce e *uritu* — vi poteti intipui, câtu de multu me potu iubi pe mine insu-mi, care me tienu de secsulu contrariu — frumosului... adeca, me rogu, se nu intielegeti asié, câ asiú fi contrariu secsului frumosu, ci frumosulu e contra secsului, — va sê dica, era m'am confundatu, si nu mai sciu ce vorbescu, dar nu e mirare, me rogu, candu vedu aci naintea mea o girlanda pompósa de cele mei amabile si mai frumóse cetitórie...

Apoi me rogu, eu nu sum de vina déca intipuirea mea e atâtu de capriciósá, câ mai nainte m'a parasitu, apoi era a venitu... de unde ve poteti convinge, câ nu din malitia am dîsu, ce díseiu mai nainte — despre secsulu femeiescu.

Dar sê nu fia nici o superare, me rogu, câ-ci barbatiu inca si-au capriciele loru, si eu credu câ nu e de condamnatu nici unu barbatu (se 'ntielege din cei mai — tineri), déca si-face capriciele sale legându-se cu totu sufletulu de capriciele vre-unei frumóse si amabile fiintie, care e dotata de la natura cu diferite capricie delicate, prin cari se face atâtu de placuta, atâtu de gentila si atâtu de inespresibilu amabila, încâtu e imposibilu a mai reziste, si — i ride omului anim'a (ah, anim'a!) candu se incanta privindu acelu

delicatu jocu alu naturei cu delicatele capricii incinti, si atunci fara de voia se descépta in adanculu animéi nóstre unu suspinu... dar cum dice can-teculu?

„Of, of anima,
Las'o la pârdalnica!“

De lasatu, amu lasá-o noi, nu-e vorba, inse ea nu ni dá pace — candu vede ce-va ce-i place, apoi pucinu i pasa déca mintea cea prudenta si intielépta se va intrepune cu gravitate intonandu, câ aceea ce-i place animei — e mórte pentru dîns'a, anim'a invapaiata n'asculta de amenintiárele mintii, ci sare orbisii in abisu (of!), in bratiéle mortii (uf, af, of!) adeca in ale amorului, si dupa mórte, numai de câtu reinvia (ah!) si ca unu fenice se naltia planandu in sboru falnicu a supra prapastiei.

Anim'a e multu sublîma candu e in esaltatiune de amoru!

Acést'a me rogu, nu e numai intipuire séu fantasia, cum se dice de comunu — dar nici o stricta realitate, ci e unu idealu realizatu prin inspiratiunea amorului, care e omnipotinte in realizarea dorintieloru sale.

Dar amorulu nu numai câ e omnipotinte, care precum insa-si *Sant'a scriptura* dice — óre unde-va — misca dealurile si muntii din locu, — nu numai câ invinge tóte greutatile, ci totu de-odata e si *celu mai avutu* pe faci'a pamentului, de óre-ce celu ce iubescu nu póte fi saracu, si precum se maresco iubirea omenésca, in aceea-si mesura cresce si fericirea pamentésca, prin urmare din ce mai multu iubimu, (dar se 'ntielege intr'adeveru sê iubimu), cu atâta mai avuti ne facemu, de unde era e pré evidenté, câ nu banchierii cei mari, nu *regii baniloru* sunt cei mai avuti pe faci'a pamentului, ci numai aceia — *ce iubescu mai multu!*

Acést'a sê ni o insemnámu dar bine, si candu nu va indemná vre-o dorintia strania, ca sê ne facemu ómeni cu stare si avere, numai decâtu sê ni formámu *idealulu dorintieloru nóstre*, sê urmarimu acestu idealu, cu unu cuventu sê iubimu cu devotamentu sacru, si indata ne vomu simti mai avuti, in fine pré avuti, in câtu n'amú schimbá fericirea nóstra nici pentru averea lui Rothschild.

Quod erat demonstrandum.

In acestu intielesu apoi e pré justa asertiunea unui omu geniale, care a dîsu câ: „E grozava saracia aceea, e unu ce teribilu peste mesura, si eu sinceru marturisanđu, nici câ asiú primí-o, chiar de mi-ar dá cine-va — o *suta de milióne!*“

Da, asié-e, câ-ci unulu ca acel'a nu e in stare sê iubésca, e celu mai nefericitu, e unu ce teribilu peste mesura!

Multi voru ride la aceste, dar nu le potu luá in nume de reu, câ-ci asemenea meditatiuni numai aceia sunt in stare a le intielege pe deplinu, cari totu de odata sunt capabili de — *a le si simti!*

Va veni timpulu pentru totu insulu la rondulu seu, se va nasce la timpulu seu in anim'a fie-carui'a si — fie-careia, unu simtiementu care la momentu i va

explică tóte, si atunci nici că i va fi lipsa de vî-o es-
plicitiune.

Éta de ce nu se póte explică si demonstrá pana
la evidentia nedisputabila — omnipotentia amorului.

Si din contra e pré evidentie, că nimicu nu e mai
usioru pe faci'a pamentului, decâtu o asemene explica-
tiune — inaintea unui auditoriu care e *amorisatu cum
se cade*.

Ei, dar ce m'a potutu indemná ca sê meditez
cu atât'a predilectiune despre amoru ?!

Eu — *nu știu*, si insu-mi me miru de manier'a-
mi neindatinata (dieu, asié!) atât'a inse amu obser-
vatu, că de candu amu intratu in cerculu familiare alu
„Familiei“, de candu nu me mai simtu parasitu de toti
si de tóte, m'a cuprinsu o simtîre extraordinaria, par'
că in aerulu ce-lu respiru acuma aru fi unu ce extra-
ordinariu, unu ce — *inespresibilu*, cu unu cuventu, de
candu me vedu éra-si incungiuratu de fecie cunos-
cute, de fiantie amicale — precum se esprima ger-
manulu :

„O, ich fühle mich so allein, seit ich — seit ich
— nicht mehr so — *ganz allein bin!*“

Asié ce-va a trebuitu sê se intemple mai 'nainte
de acésta si cu amicul meu antecesoru, carele in res-
timpu de mai multi ani a delectatu pe amabilele ceti-
tóriu cu frumósele sale conversatiuni, si acuma — pe
semne fiindu petrinsu de „o nobila dorintia“ — si-a
creatu o a dóua familia pe langa „Familia“ de pana
acum . . .

Inse prin acésta resolutiune laudabila, credu
că nu se va nasce nici unu simtiementu de gialusia in-
tre cele dóue familie, ei din contra credu că de aci
incolo va domni adeverata fericire si prosperitate in
ambele cercuri familiare, ceea ce o dorescu din totu
sufletulu.

Asié dara, mi-veti permite, ca sub impressiunea
cea mai placuta si petrinsu de cele mai sincere afec-
tiuni, sê esclamu — *mirclui si miresei* :

Bine ati venit in cerculu — „Familiei.“

Sê traiésca ambele — familie!!!

La multi ani cu bine si cu sanetate,

Éra noi sermanii inca s'avemu parte!

Ililianu Grozescu.

Contribuiri

pentru teatru, academia, si orfanele francese.

„Domnule Redactoru !

La epistol'a acést'a alaturu 80 fl. v. a. Din sum'a
acést'a 20 fl. sunt destinati pentru infintiandu-lu tea-
tru romanu, 20 fl. pentru infintiand'a academia roma-
na, si 40 fl. pentru orfanele francese, devenite prin
resbelulu franco-germanu.

Acésta suma de bani am adunatu-o din veni-
tulu unui balu, arangiatu de mine, apoi prin lectiu-
nile de dantiu, ce le-am datu copileloru romani
din locu.

Nu m'am genatu a intreprinde, ca juna, arangia-
rea unui balu; ba nu m'am genatu a me face si maies-
tra de dantiu, nu, pentru că scopulu a fostu santu, a
fostu — romanescu. Si déca interese nationale voru
pretinde lucruri si mai grele, nu voiu siovaí a intre-
prinde si de acele.

Rogandu-ve a transpune sumele amintite la lo-
curile competente, romanu a dvóstru stimatória
Alba-Iuli'a 15 noemvre, 1871.

Valeri'a de Popu.“

Sumele aceste le-amu si espedatu deja la locu-
rile lor. Din parte-ne avemu numai de a aminti, că
amu simtîtu o placere deosebita, cetindu epistol'a dsió-
rei Valeri'a de Popu. Si sum'a de bani, dar mai alesu
cuvintele si faptele ce le aflâmu in epistol'a acést'a,
cuvinte, pline de simtiemintele cele mai romanesci, si
fapte, intr'adeveru demne de tóta stim'a si laud'a, —
aceste ni-au causatu suprinderea cea mai placuta. Noi
am simtîtu bucurfa, éra dsiór'a V. de Popu va secerá
aplandirea toturora.

Redactiunea.

CE E NOU?

= (*Societatea de lectura „Petru Maioru“*) in sie-
dinti'a sa din 19 a l. c. s'a constituitu de plinu. In co-
mitetulu seu oficialu fu aclamatu de presiedinte dlu
Redactoru alu acestei foi, de vice-presiedinte fu alesu
dlu V. Hangea, de secretariu dlu I. Grozescu, de no-
tari dnii I. Miculescu si I. Becineaga, de casariu dlu
A. Barianu, de controloru dlu Ardelaanu si de biblio-
tecaru dlu Z. Rosescu. In siedinti'a amintita s'a de-
cisu si aceea, ca Societatea sê gratuleze pe presiedin-
tele seu, dlu Iosifu Vulcanu, la actulu seu de cununia,
care a decursu in Comlosiu in 20 a l. c. In caus'a
acést'a s'a si insarcinatu dnii vice-pres. si secretariu a
compune si a i tramite unu telegramu gratulatoriu.

= (*Diurnatulu „Albina“*) ér are redactoru nou.
Cu nrulu 91 dlu V. Babesiu a repasitu si a predatu
redigerea amicului si colaboratoriului nostru Ililianu
Grozescu. Dinsulu, in nrulu amintitu, saluta, ca re-
dactoru, publiculu foiei, si dreptu profesiune de cre-
dintia, dice, că va urmá pe calea natiunala pe care a
purcesu pana acum „Albina.“

= (*Trei juni advocati romani.*) In nrui trecuti
uitaramu a relatá, că dlu Ladislau Indre, din Chioru,
a depusu in septemanile trecute censur'a advocatuala
cu succesulu celu mai bunu. Acumu aflâmu cu viua
placere cumcâ in 17 nov. nou, dnii Elia Traila si Teo-
doru Lupea, ambii din cottulu Carasiului, asemene au
depusu censur'a cu succesu laudabilu. Li gratulâmu la
toti trei. Voimu a observá aci, că in anulu acést'a unu
numeru fórtu frumosu de juni romani, au depusu cen-
sur'a advocatuala. Impregiurarea acést'a trebue se im-
bucure pe totu romanulu, mai alesu pentru aceea,
pentru că, adli, candu junii si barbati nostri inteli-
ginti alérge d'a ruptulu capului dupa posturi mici-
mari, prin cari si-léga apoi gur'a si manile lor de
romani, si devinu constrinsi, de a se retrage de la
lupte pentru causele si interesele nóstre natiunale, ne
imbucurâmu, vediendu că unu numeru atâtu de
frumosu de romani si-alesora carier'a cea mai inde-
pendinte, remanendu si mai departe luptaci zelosi si
bravi pentru natiunea nóstra sugrumata.

△ (*Societatea de lectura a teologiloru din Blasiu.*)
Ni se tramite unu raportu mai lungu despre starea
acestei Societâti, inse din lips'a spatiului, estragemu
numai urmatóriile: „Societatea de lectura a teologi-
loru din seminariulu archi-diecesanu gr. cat. din
Blasiu se constitui pe anulu scolasticu 1871/2 in 7 oct.

st. n. a. c. alegându-si de presiedinte pe tinerulu din anulu a IV Georgiu Ceortea, de notariu alu corespundintieloru pe Georgiu Brateanu, din an. IV, de casariu pe Petru Precupu din a. III, de pe bibliotecariu I. Barbu din a. a II, si de notariu alu siedintieloru pe Stefanu Cacoveanu din a. I. Societatea dispune de una biblioteca, ce contine opuri 221 in 260 volume. Cas'a societății o forméza contribuirile de 1 fl. v. a. pe anu a unui fia-carui alumnu seminariulu, si ofrandele marinimosiloru. Ací amítimú pe Escelinti'a sa Mitropolitul Dr. Ioane Vancea care in anulu scol. trecutú darú pe sém'a societății 50 fl. v. a. Societatea dispune in presinte de sum'a de 222 fl. v. a. dintre cari trei din patru parti se destinara in siedinti'a lunaria din 1 nov. a. c. pentru cumperarea opurilor romane cele mai bune. Se tienu siedintie ordinarie la 1 fia-carei luni, afara de acést'a se tienu si siedintie estraordinarie in fia-care septemana o data, la cari sunt detori a luá fia-care din membrii ei parte cu declamatiuni si disertatiuni mai alesu din literatur'a sacra. Georgiu Ceortea pres. societ. Georgiu Brateanu not. coresp.

× (*In dílele trecute*) primiramú: „A dóu'a programa a gimnasiulu publicu superioru romanescu gr. cat. din Naseudu, pe an. scol. 1870/1.“ Din ea aflámu, cá numerulu studintiloru gimnasiali la finea anului scol. 1870/1 a fostu 162; ér numerulu scolariloru si alu scolaritieloru de la scól'a normala principala si de fetitie a fostu 248. De stipendie din diferite fundatiuni se bucurara in acestu anu scol. 4 tineri gimnasisti, ér ajutórie banale din fondurile scolastice din Naseudu capetara in sem. I: 89, in sem. II: 65 fii de granitieri. — La esamenele de maturitate din acestu anu s'au insinuatu 17 studinti, dintre cari 11 se dechiarara de maturi, 3 furo respinsi pe siese luni, 2 pe unu anu, ér unulu fiindu greu morbosu n'a potutu fi esaminatu. In fine avemu inca de insemnatu, cá didactrulu la acestu gimnasiu este stersu cu totulu.

= (*Lupt'a cu unu lupu*.) Marinu Deconescu, locuitoriu din comun'a Cartinu, judetiulu Gorjiu, in Romani'a, culcandu-se in tind'a casei sale, preste nópte a venit unu lupu la dinsulu. Mai unu patrariu de óra s'a luptatu cu lupulu, si in lupt'a acést'a, pana ce au saritu intru ajutoriu consórt'a si copíi din casa, a suferitu mai multe muscaturi grele, pentru remedierea carora s'a datu in cautarea spitalulu.

= (*Dlu Iuliu Petricu*) a manifestatu, precum cetimú in „Albina“, o activitate laudabila in caus'a teatrulu natiunalu. La iniciativ'a dinsului, cu ocaziunea unei conferintie cercuale, tienuta in Resíti'a, s'a subscrisu indata sum'a frumósa de 200 fl. v. a., si apoi s'au organizatu comitete prin tóte partile pentru adunerea de contributiuni pe sém'a teatrulu natiunalu. Onóre dlui Petricu, dar si braviloru Resítieni, cari nu pentru prima-data ni-dovedescu zelu patrioticu aducéndu sacrificie in causele natiunale.

= (*Cum gratuléza popórele slave pe Andrásy?*) Seimu deja, cá Andrassy a devenitu mai decurendu ministru de esterne alu Austriei. Éca cum lu-gratuléza foile ceche, croate si serbe: Elu díeu, cá elu este, — unu intrigantu de profesiune, unu insielatoriu alu monarchulu, unu tradatoriu alu popóreloru si libertátiloru publice, unu tíganu mincinosu, unu partasiu la tálhári'a din Belgradu si la hotíele lui b. Rauch si nebuniéle lui Kwaternik in Croati'a. Frumósa gratulare pentru primulu si supremulu consiliariu alu M. Sale imperatulu si regelui!

= (*Cutremuru.*) Diarnalulu „Poporulu“ relateza: Joi'a trecuta pe la 3 óre 20 minute dup'amédi, s'a ivitu la Tecuci unu cutremuru, care durà o minuta, cu atâta fortia, încátu de érá câtu de puciuu mai mare, ar fi derimatu tóte eladirile cele mai mari ale orasiulu. Cutremurulu s'au terminatu printr'o scuturatura merunta, tienendu dóue minute! Sub fas'a d'antáiu a fostu o urlatura sgomotósa, încátu nu se alegea de alu unoru trasuri, cari ar fi mersu cu greutate mare si iutiéla egala a unoru baterii de tunuri in fuga. In unele case s'au darématu sobe si cuptóre! Fas'a i-a fostu intre nordu si sudu, ér cea mai usióra intre ost si vestu.

× (*Hymen.*) Dlu E. Laurianu Bercianu, oficialu la calea ferata trans. in Orestia, si-a serbatu cunun'a, cu placut'a dsíora Rosa Cretia in dominec'a trecuta (19 l. c.) Ceriulu sê binecuvinto jun'a parechia!

Literatura si arte.

× (*Codu comunale.*) A esítu de sub tipariu editiunea II, invoita de guvernú, a Codulu comunale, de Ioanu M. Bujoreanu. Contiene tóte partile legiloru, regulamentelorú, decretelorú, instructiunilorú, etc., promulgate pana la 1 ianuariu 1871. Se póte procurá in Bucuresci la librari'a Soccek et Comp. Pretiulu unui esemplariu e 6 lei noi.

× (*Tablouri de vendiare.*) Sunt de vendiare 60 de tablouri originali de marii maiestri: Albertu Dürer, Paulu Poters, Brammer, Le Bourguignon, Ribbera, Salvator Rose, Joseph Rosa, Jeanbelin, Albano, Jordano, Van Dick, etc. etc. Acést'a galeria de tablouri provine parte din casa vechia *Brancovenéscu*, rasipita la anulu 1821, parte din galeri'a repausatulu Banu Mihaiu Ghic'a, si parte din renumit'a galeria de tablouri vinduta anii acestia la Clusiu. Doritorii de a cumperá sê se adreseze la administratiunea „Trompetei Carpatiloru“ in Bucuresci.

× (*Istoria contimpurana.*) Dlu P. I. Cernatescu a edatu mai decurendu opulu: Istori'a contimpurana de la anulu 1815 pana in dílele nóstre. Bucuresci. Tipografi'a laboratoriloru romani, 1871, 1 vol. 16.

× (*Se póte procurá:*) Petitiunea substernuta Maiest. sale ces. reg. apost. in 30 dec. 1866 pentru sustionerea si aperarea autonomiei marelui principatu alu Transilvaniei, redeschiderea dietei si continuarea lucrárilor ei. Insocita de 37 plenipotentie cu 1493 de subscriptiuni. Brasiovu, 1867. Römer et Kammer, tipografi si provediatori. Pretiulu 30 cr. v. a.

× (*A esítu de sub tipariu:*) „Vocabulariu completu“ pentru opurile lui Caiu Iuliu Cesare si ale continuatoriloru lui. Prelucratu dupa vocabulariulu lui G. Chr. Crusius si inavutítu de V. Glodariu profesoru la gimn. rom. din Brasiovu. 1671. 8º mare, litere garmondu, circa 23½, cóle cu o prefatiune de 29 pagine care va atrage atentiunea filologiloru nostri, ocupandu-se parte mare cu cestiuni filologice. Pretiulu unui esemplariu 1 fl. 80 cr. v. a. séu in lei noi 4 si 20 bani. Se póte trage de la tipografiu, editorii si provedietorii Römer et Kammer in Brasiovu.

× (*S'a depusu spre vendiare*) la librari'a G. Iónidu si A. Spireseu din strad'a Lipscaniloru: „Indicatoriulu“ dobendiloru alu scomputuriloru si alu tacselorú vamale, elaboratu de Elie Bosianu, pentru usulu capitalistiloru, bancariloru, comerciantiloru, industriasi-

loru, comptabililoru, statului, judetieloru, comuneloru, agentiloru, juditari si toturoru persóneloru, cari facu operatiuni de schimburi, imprumuturi, dari si luari de bani, in numerariu séu in efecte de valori.

Din strainetate.

△ (*O istoriôra aventurôsa*) din resbelulu franco-germanu. Diuariulu „Echo du Nord“ serie: „Iuliu Larue, unu june, care traiesce adi in Lille, locniea, candu a eruptu resbelulu, in Rio de Janeiro; la prim'a scire a resbelulu o parasitu America, si cu o trupa de voluntari a ajunsu in Bordeaux; Parisulu erá incungiuratu si regimulu cercá dupa întreprindietori curagiosi cari se petruna prin liniile neamice si sê duca la Paris incunoscîntiári din provincia. Larue se imbiá, si in 19 dec. plecá catra Paris cu sciri telegrafice ascunse intr'unu stilu de osu de elefantu. A trecut prin Tours, inse in Chateauxnaux, redobendindu-si libertatea a plecatu ér catra Paris prin Vendôme, Cioyes, Chateaudun si Orléans. De nou l'au prinsu, si ér sê lu-impusco, inse in nóptea den 24 dec. a scapatu si a ajunsu la tiermurea Seinei inaintea Parisului. Riulu erá acoperitu cu dârâburi de ghiatia; dar elu nu a cugetatu la acésta, ci, cu pericululu celu mai mare, a notatu la tiermurea cealalta, aci inse erá se inghiatie de frigulu celu mare, déca nesece franc-tireuri, alarmati prin impuscarile persecutoriloru lui, nu i-ar fi alegatu intru ajutoriu. L'au dusu intr'o scalda din Neully, unde dupa patru ôre si-a venitu in ori. Atunci apoi a predatu lui Jules Favre depesiele care le-a adusu. Regimulu a voitu sê-lu doneze cu 25,000 de franci, dar elu a respinsu. Lu-au decoratu apoi cu crucea ordului de onóre, pe care si adi o pôrta in Lille, ca simplu oficialu telegraficu.

× (*Faptu patrioticu.*) In Grecia morindu unu macelariu, cu numelu Ionu Varicas, a testatu 250.000 de drachmo din averea sa pentru construirea flotei natiunali, si alte 250.000 pentru universitate. Ce bine ar fi, déca si boierasii nostrii avuti din Romania ar fi petrunsi de unu asemenea simtiemintu patrioticu, si ar jertfi mai multu pentru tíera decátu pe voiagiurile atátu de dese si inutile prin strainetate, unde si-prapadescu banii fara cumpetu. Aceste le-am dîsu între parentese. Guvernulu grecescu a decoratu cu Crucea Mantuitorului pe acestu demnu patriotu, pentru ca sê i se pôte face onorurile militare la grópa.

× (*Dlu Thiers,*) dupa cum serie „Ind. Belg.“ devenindu presiedintele republicei francese, a fostu numitu ca canonicu alu ordului Saint-Ionu de Lateran, la Roma. Bul'a pontificala, care i confere acestu titlu, lu-numesce: „presiedinte alu republicei francese“, ci cu cuvintele latine: „Dux Francorum“ adeca: Ducele Francasiloru.

× (*In Düsseldorf*) s'a desvelitu in 29 a l. tr. statu'a poetului poporalu Teodoru Mintrop, a carui viétia romantica e descrisa de mai multi scriitori germani. Pana in etate de 30 de ani a fostu la córnelu plugului, si se pôte câ in veci remanea la ele, déca dlu Geselschaap nu i-ar fi descoperitu facultatea sa poetica, care escelá mai alesu in subjectele biblice si mitologice. Amicii lui, delocu dupa mórtea sa, au decisu sê i redico o statuá. Desvelirea statuei a decursu cu pomp'a cea mai mare. Emiliu Ritterhaus i-a cetitu o poesía ocazionali, ér corulu femeiloru, acoperindu sta-

tu'a cu cunune, i-a cantatu ar'a din „Paulus“ de Mendelssohn.

× (*Jules Janin*) fu instalatu in 9 a l. c. de membru alu academieci francese. Ca decomunu, cu ocazione acést'a se aduná unu publicu fôrte numerosu; se presentara si mai multe dame de frunte; aci ér si principele Aumale, insocitu de secretariulu seu Augustinu Langel. Loculu presidialu l'a cuprinsu Camill Doucet, care a tienutu si vorbirea de introductiune catra membrulu nou. Ordinea festivitâti a conturbatuo numai dechiaratiunea de stima a presiedintelui pentru acea dinastia, care „in decursu de 18 ani a sciutu sustiené pentru Francia asiguranti'a cea mai fericitá!“

Feliurite.

△ (*Venatulu de tauri selbatici.*) In America de nordu, unic'a petrecere aventurôsa pentru venatorii passianati de pe acolo asié dicénu e numai venatulu de tauri. Nu tare de multu, venaturile aceste costau bani fôrte multi, afara de aceea si sacrificie si ostenele fôrte mari, pré mari in proportiune cu succesulu micu care lu-dobandeau. Adi inse, candu câile ferate a u petrunsu si prin tienaturile pustie a tauriloru selbatici, venatulu a supra acestoru animale, e fôrte imbelsiugatu si pustiitoriu. D'alungulu câiloru ferate zacu cadavrele loru cu mâile, putredító, infostandu aerulu, câ-ci locuitorii i macelaréza fara mila, luandu-le numai limb'a loru gustuôsa, si untur'a; carnea si piol'a loru scumpa si grea nu o întrebuintiéza. Candu trece trenulu prin tienaturile aceste tacute, bubuitulu si fumulu masînoi, si zurnitululu rôteloru insidá la sine din indepartare pe taurii selbatici, cari cu mâile se aduna in giurulu acestui objectu neindatinatu. Trenulu apoi se opresce, si venatorii, parte scoborindu-se, parte din vagóne, impusca dupa poteri a supra loru, dobóra cu sutele dintre ei, li taia si scóte limbele si untur'a, apoi plecu mai departe. Venaturile aceste inse nu sunt fara pericole, câ-ci animalele aceste selbaticu nu arare-ori s'arunca a supra trenului, si acést'a de si le nimicesce, lu-scotu inse din sine, si astfeliu se întempla une-ori nenorociri fôrte mari. Ilustratiunea frumôsa din interiorulu nrului presinte ni aréta unu asemenea venatu interesantu pe calea ferata „Pacific.“

× (*Unu principe modestu.*) Arci-ducele Massimilianu din Austria, fratele Marieci Antoinette, merso in anulu 1775 in visita la curtea din Versali'a, unde apoi prin portarea sa necioplita compromise si pe sor'a sa si se faci si pe sine de risu. Intre altele elu cercetá gradin'a plantelor, séu, precum se numiá atunci, gradin'a regelui. Dlu Buffon, renumitululu naturalistu si directoru alu gradinei lu-primi acolo, lu-conduse in susu si in josu si in fine i dede unu esemplariu din operele sale. Modestulu principe inse refusá d'a primí donulu si dîse: „Ba nu, câ-ci nu vreu, sê te lipsescu de acestu opu.“ Si-pôte cine-va inchipuí, câ ce risu a produsu acestu respunsu între parisieni, cu tóte câ Iosifu II, care caletori mai tardíu prin Francia sub pseudonimulu conte de Flankenstein, indreptá in câtuva erórea fratelui seu mai tineru. Elu adeca inca visitá pe dlu Boffon si lu-salutá cu cuvintele: „Vinu sê iéu esemplariulu, pe care l'a uitatu aici fratele meu.“

Glume si nu pré.

— Scii socoti?
 — Sciu.
 — E bine, vomu vedé. Asculta! Unu binefacatoriu a predatu o suta de stangini de lemne supraveghiatoriului unui spitalu, pentru ca sê le impartie între o suta de seraci. Spune-mi, câti stangini a primitu unulu?

— Câte-unu stanginu.
 — Vedi câ nu scii. Supraveghiatoriulu n'a impartitu stanginii între seraci, asié dara unulu a cape-taju o suta de stangini.

Instruțiuni teoretica:

Oficieriulu: Fia-care soldatu trebeu sê aiba atât'a sciintia in fiertu, încâtu sê fie in stare a pregatî unu menagiu consumabilu; ér in cosutu trebeu sê fie atât'u de desteru, încâtu sê si-pôta cöse celu pucinu gulerulu. Spune-mi Ióne, ce trebeu sê scie soldatulu?

Soldatulu: Soldatulu trebeu sê posiéda atât'a desteritate in fiertu, încâtu sê-si pôta cöse celu pucinu unu guleru consumabilu.

Ospetariulu: Aruncati pe misieii acestia afara, câ-ci mi-spargu tóte, si se omóra unulu pe altulu.

Garsonulu: Afara sê nu-i arunce, câ-ci inca nu mi-au platitu.

Femei'a: Dragulu meu barbatu, éca, eu ti-mar-turisescu, câ dlu N. mi-a facutu curte eri tóta sér'a, inse nu fi pentru aceea jalusu.

Barbatulu: Ferésca-me Ddieu, cunoscu pe dlu N., elu e unu omu fôrte de tréba, si sciu pré bine câ nu e — anticuaru.

Unu domnu si-batea servitoriulu. Acest'a i díse:
 — De ce me bati, câ n'am facutu nimicu?
 — Tocmai pentru aceea te batu, — i respunse,
 — pentru câ n'ai facutu nimicu.

Unu june furase pe ascunsu o sarutare de la o domnisióra.

— Cum ai cutezatu sê me saruti? — lu-infruntà dsiór'a maniósa.

— De ce-ti lasi guriti'a libera, de ce nu o inchidi óre unde-va, c'apoi nu ti-va poté furá mine sarutâri.

Locotenintulu avea datin'a de a face glume rele, si a ride insu-si de ele. Odata díse catra unu amicu alu seu:

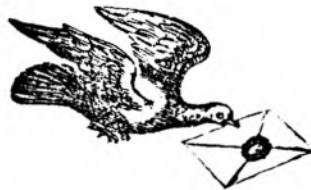
— Nu facu eu vitiuri bune?
 — Ba da, — respunse elu, — vedu câ esti fôrte vitielosu.

Gâcitura de semne.

de Silvia Moldovanu.

A! :.+ . *2 X 2 v. : X.).
 — Δ = — X.): v2 —; r — Δ *2
 :: r2 — 2 X. X — + X o +) **.)
 . : + 2 * * — Δ *2 Δ + . : — ∇ . Δ *2
 * * + : : + X. X. X —. Δ = r. * * 2).
 ∇ * — * * : — ∇. §. +) ○ = 2
 Δ + * : = r. r + + — + *) = . Δ u).
 *) = — * u ** — (+ * 2) — * — = . = u
 +) Δ . e2 * 2 X.) ** . + r2
 X — +) * , +) u ○ e . — u — + Δ +) u
 Δ + . + (— * * u r.) . * ru : : X. r —
 * — Δ u * . ○ + — . : — v. : X. n2.

Post'a Redactiunii.

Dne! R. G. Multiamita pentru atentiunea pretiósá. Ne vomu nisui a o meritá si in viitoriu. Portretulu întrebatu e deja la xilografulu nostru.

Versurile: Tómn'a, — Eroulu ranitu, — Scii tu draga, — Unei copile, — La o filomela, — Amoru si suspinu, — Forile dorerii, — nu se potu publicá.

Dsiórei M. A. Cele întrebate, dorere, nu au sositu la noi. Ne rogamu a ni le tramite de nou.

Ce e mai bine? Este bine a avé unu dominiu si a traí fara grigi; este bine a castigá pe loteria; dar este si mai bine a nu fi silitu a ceti — versurile rele.

Cum stamu? Cam reu, fratióre. Versurile tramise sunt cam slabe. Nici unulu nu se pôte publicá. Incérca-te a scrie prosa!

Dlu! D. P. Amu primitu articolulu. Este escelinte. Se va publicá catu mai curendu. Multiamita!

D'ui G. B. Respectivulu nu se afla in Pesta. I vomu comunicá dupa rentórcerea sa.

Incercari pr.m'tive. Éca un'a dintre cele reusite:

Sum satulu. totu-si flamendu,
 Totu mandruti'a mi-i in gandu;
 Am beutu, si sum setosu,
 La ea gandescu bucurosu;
 Dómne sante, ce se facu,
 Ca de bóla o se zacu!

Schintei spir'ituale. Apoi si asta e schintea?

Uf,
 Puf
 Burdufu,
 Bine-i érn'a 'n mufu!
 Hm,
 Fumu
 Brumu,
 Dar mi-i reu acum!

Suplementu: „Cavalerii Noptii“, tomulu V, cõl'a XIV.